

Postanowienie z dnia 17 maja 2006 r.

II PZ 17/06

Skarga kasacyjna niezawierająca wskazania zakresu, w jakim zaskarża orzeczenie (art. 398⁴ § 1 pkt 1 k.p.c.) lub niezawierająca oznaczenia zakresu żądanego uchylenia zaskarżonego orzeczenia (art. 398⁴ § 1 pkt 4 k.p.c.) podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

Przewodniczący SSN Krystyna Bednarczyk, Sędziowie SN: Jerzy Kwaśniewski (sprawozdawca), Andrzej Wróbel.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 17 maja 2006 r. sprawy z powództwa Bogdana K. przeciwko Prezydentowi Miasta O. o uchylenie kary dyscyplinarnej i wynagrodzenie, na skutek zażalenia powoda na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu z dnia 1 lutego 2006 r. [...]

o d d a l i ł zażalenie

U z a s a d n i e n i e

Postanowieniem z dnia 1 lutego 2006 r. Sąd Okręgowy-Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu na podstawie art. 398⁶ § 2 k. p. c. odrzucił skargę kasacyjną powoda od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu z dnia 27 października 2005 r. W uzasadnieniu postanowienia Sąd Okręgowy wskazał, że pełnomocnik powoda wniósł w jego imieniu „kasację” od wyroku Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Opolu z dnia 27 października 2005 r. Zawiera ona zaskarżenie i wniosek o „uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpatrzenia” oraz o zasądzenie kosztów sądowych według norm przepisanych. Stronę pozwaną natomiast oznaczono jako „Prezydent Miasta O. reprezentujący Gminę O.”. Wartość przedmiotu zaskarżenia określono kwotą 3.480 zł. Takie sporządzenie „kasacji” Sąd Okręgowy uznał za sprzeczne z mającym zastosowanie w sprawie art. 398⁴ i art. 398² § 1 k. p. c. Nie jest

bowiem dopuszczalna skarga kasacyjna w sprawach o prawa majątkowe z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 10.000 zł (art.398² § 1 k.p.c.). Zaskarżonym zaś wyrokiem Sąd Okręgowy oddalił apelację powoda wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego w Opolu, przy czym przedmiotem rozstrzygnięcia Sądu drugiej instancji były skierowane przeciwko Prezydentowi Miasta O. roszczenia powoda o uchylenie kary dyscyplinarnej w postaci przeniesienia na niższe stanowisko służbowe oraz o wynagrodzenie w kwocie 3.480 zł. Uznając, że wartość przedmiotu zaskarżenia w części dotyczącej wynagrodzenia wynosiła 3.480 zł, Sąd Okręgowy stwierdził z tego powodu niedopuszczalność w tej części skargi kasacyjnej. Ponadto Sąd Okręgowy miał na uwadze, iż powód w skardze kasacyjnej wadliwie określił stronę pozwaną. Powód jako stronę pozwaną wskazał Gminę O. reprezentowaną przez Prezydenta Miasta O. Tymczasem w toczącym się postępowaniu po stronie pozwanej występował Prezydent miasta O. Wadliwe określenie strony pozwanej stanowi o niedopuszczalności skargi. W ocenie Sądu Okręgowego skarga nie spełnia także wymogów przewidzianych w art. 398⁴ § 1 pkt 1, 2 i 4 k.p.c. Nie wskazuje ona bowiem, czy wyrok został zaskarżony w całości, czy w części, a wniosek o uchylenie wyroku nie wskazuje wyraźnie zakresu żądanego uchylenia. Wadliwe jest także to, że skarżący nie uzasadnił wskazanej podstawy dotyczącej naruszenia przepisów postępowania: art.130 § 1 k.p.c. oraz art. 477 k.p.c. w związku z art.194 § 1 k.p.c.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pełnomocnik powoda wniósł o jego uchylenie wskazując na naruszenie art. 398⁶ § 1 k.p.c. Skarżący podkreślił, że nie kwestionuje stanowiska Sądu Okręgowego w części odnoszącej się do wartości przedmiotu zaskarżenia. Kwestionuje on natomiast zasadność odrzucenia skargi z innych przyczyn. Według wnoszącego zażalenie skarga kasacyjna spełnia wszystkie wymogi określone w art. 398⁴ § 1 k.p.c. Jeżeli chodzi o kwestię wadliwego oznaczenia w skardze strony pozwanej, to w ocenie wnoszącego zażalenie Sąd powinien wezwać go do usunięcia tej wadliwości w trybie przewidzianym przez przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dla usuwania braków formalnych pisma procesowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wymagania, jakie winna spełniać skarga kasacyjna - w świetle art. 398⁴ § 1 § 2 k. p. c. - można podzielić na dwie grupy. Stosownie do art. 398⁴ § 2 k.p.c. skarga kasacyjna powinna czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego, a w sprawach o prawa majątkowe powinna zawierać również oznaczenie wartości przedmiotu zaskarżenia. Stosownie zaś do § 1 art. 398⁴ k.p.c. skarga powinna zawierać 1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części; 2) przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie; 3) wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienie oraz 4) wniosek o uchylenie lub zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Tylko wymagania z art. 398⁴ § 1 k.p.c. stanowią o istocie skargi kasacyjnej jako nadzwyczajnego środka prawnego, niespełnienie ich - stosownie do utrwalonego orzecznictwa (por. postanowienie z 9 listopada 2000 r., II CKN 1385/00, OSNC 2001 nr 3, poz. 51; por. też postanowienie z 22 marca 2001 r., V CZ 131/01, OSNC 2001 nr 10, poz. 156; postanowienie z 12 grudnia 2000 r., V CKN 1780/00, OSNC 2001 nr 3, poz. 52; postanowienie z 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002 nr 1, poz. 11; postanowienie z 11 maja 2001 r., III CZ 28/01, OSNC 2002 nr 1, poz. 12; postanowienie z 30 maja 2001 r., III CZ 36/01, OSNC 2002 nr 2, poz. 22; postanowienie z 5 czerwca 2001 r., IV CZ 45/01, OSNC 2001 nr 10, poz. 157; postanowienie z dnia 17 października 2001 r., III CZ 98/01, OSNC 2002 nr 5, poz. 71; postanowienie z dnia 27 listopada 2001 r., III CKN 462/01, OSNC 2002 nr 4, poz. 56) - powoduje odrzucenie skargi bez wzywania do jej uzupełnienia w trybie przewidzianym dla uzupełniania braków formalnych pisma procesowego.

Skarga kasacyjna powoda zawiera co prawda oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona. Brak jest jednak wskazania, czy orzeczenie to jest skarżone w całości, czy też w części (art. 398⁴ § 1 pkt 1 k. p. c.). Ponadto skarżący nie wypełnił obowiązku wynikającego z art. 398⁴ § 1 pkt 4 k.p.c., gdyż nie oznaczył we wniosku o uchylenie skarżonego orzeczenia zakresu żądanego uchylenia. Wobec tego Sąd Okręgowy zasadnie odrzucił skargę powoda jako niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 4 k. p. c.

Stanowiło to wystarczającą przesłankę stwierdzenia bezzasadności zażalenia, chociaż niektóre z podniesionych przez załającego się zarzutów są trafne.

Tak więc wadliwe oznaczenie przez powoda strony pozwanej dotyczy braków formalnych pisma procesowego, to jest takich, które zgodnie z art. 398⁶ § 1 k.p.c.

podlegają trybowi naprawczemu, polegającemu na wezwaniu przewodniczącego w sądzie drugiej instancji do ich usunięcia w terminie tygodniowym pod rygorem odrzucenia skargi.

Budzi także zastrzeżenia stwierdzenie przez Sąd Okręgowy braku uzasadnienia podstawy skargi kasacyjnej tylko z tego powodu, że uzasadnienie to jest nazbyt lakoniczne albo merytorycznie niezasadne. Tymczasem w ramach - określonej w art. 398⁶ § 2 k.p.c. - kontroli zachowania wymagań formalnych skargi kasacyjnej nie podlega ocenie merytoryczna wartość formalnie przedstawionych poszczególnych składników skargi kasacyjnej.

Można także zauważyć, że do niniejszej skargi kasacyjnej nie miał zastosowania art. 398² § 1 k.p.c. określający niedopuszczalność skargi kasacyjnej w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż dziesięć tysięcy złotych. Rozpatrywana sprawa, ze względu na jej przedmiot, nie należy do kategorii spraw o prawa majątkowe w rozumieniu wymienionego przepisu, skoro jej przedmiotem było prawo niemajątkowe i dochodzone łącznie z nim roszczenie majątkowe.

Pomimo powyższych zastrzeżeń do uzasadnienia zaskarżonego postanowienia, jego rozstrzygnięcie wynikające ze stwierdzenia niezachowania w skardze kasacyjnej wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. odpowiada prawu (art. 394¹ § 3 i art. 398¹⁴ k.p.c. w związku z art. 398⁶ § 2 k.p.c.).

=====